

god for. Naar jeg derfor maa anbefale — alene som Konsekvens af, at det konservative Folkepartis Medlemmer er Medlemmer af Flertallet —, at man stemmer imod Indstilling II., gør jeg det med den Motivering, at dette er en Konsekvens af den Flertalsstilling, man har taget, og jeg gør det ved at sige yderligere, at dette Spørgsmaal, dette enkelte Punkt, som Venstre selv har kaldt det, ikke forelaa til Afgørelse paa et Tidspunkt, da det var muligt at træffe Afgørelse. Jeg har jo nok set, at et enkelt Venstreblad, — jeg kan maaske sige baade et af de bedste og et af de værste — i Lørdags skrev: De Herrer Slebsager og Stensballe bliver desavoueret af deres Parti, og i Gaar skrev Bladet, at Højre laver Trekant med Radikale og Socialdemokrater. Jeg nævner ikke dette for at faa nogen Diskussion om det, men kun for at man kan være klar over, hvordan Stillingen har været.

Jeg skal nu til Slutning komme med et Par ganske enkelte Bemærkninger om den nærmeste Fremtid. Det konservative Folkeparti har aldrig bestridt, at Igangsættelse af Arbejder maatte kræves i en Periode med stor Arbejdsløshed. Jeg tror ogsaa, man kan have Lov at sige, at naar der som af Flertallet foreslaaet gives 20 pCt. direkte Tilskud til Materialer af dansk Oprindelse eller dansk Forarbejdning, er dette ikke noget opsigtsvækkende nyt, thi jeg har mangfoldige Gange hørt Tale om, at Staten betalte dansk Arbejde med 20, ja, med 30 pCt. over, hvad den kunde faa udenlandsk Arbejde for. Vi er altsaa klar over, at Igangsættelse af Nødhjælpsarbejder er nødvendig i en Periode som den, vi er indøi, men vi maa meget stærkt fremhæve, saaledes som vi ogsaa har gjort det i vor Betænkning, at Arbejders Igangsættelse i en Situation som denne kun er det mindre. Ad den Vej kan man kun tage sig af en meget begrænset Del af de arbejdsløse. Gennem Forslaget, som det nu er formet, ydes der en ganske lille Haandsrækning til de faglærte; hvis Loven udnyttes, betyder det noget for de ikke-faglærte, men det vigtigste, det afgørende i en Situation som denne maa være, saaledes som vi hævder i vor Betænkning, at drage Omsorg for, at de private Virksomheder holdes i Gang. Og her kan det jo ikke bestrides, at Landet som Helhed ser med stigende Forundring paa Regeringens fuldkomne Virkeløshed. Jeg tror, at den højtærede Socialminister og de andre højtærede Ministre, hvis de har en ledig Stund — og hvis de ikke har den, skulde de se at tage sig den —, vilde have godt af at tænke den Tanke igennem,

hvordan de Herrer paa Ministerbænkene vilde bære sig ad i Dag, hvis det ikke var dem, der sad der, men et Ministerium af Venstre eller af konservativ Farve, og jeg tror tillige, at den højtærede Socialminister gjorde klogt i — det kan ogsaa være ganske fornøjeligt, om end mere for os end for ham — at studere lidt af alle de Taler, som han og hans høje Chef holdt i Aarene 1921—23. Saa kunde det dog være, at Ministeriet blev klar over, at det ikke kan nytte blot at søge at skyde Skylden paa Landstinget; vi hørte jo nogle Toner af det her i Dag. Jeg for mit Vedkommende har altid klart og tydeligt sagt, at jeg ønsker, Folketinget skal være det førende Ting, men Ministeriet kan jo med Hensyn til hele den økonomiske Krise og med Hensyn til Arbejdsløsheden, bortset fra denne lille Haandsrækning, som Ministeriet selv i Starten ikke mente var andet end en Haandsrækning, dog ikke med Rette sige, at Landstinget har Skylden. Ventes der da stadig, spørger man med Forundring, paa Industriudvalgets Beretning? det er vist nu en 14 Dages Tid, siden det blev bebudet, at den kom. Dagene gaar, Afgørelse træffes ikke i Valutaspørgsmaalet; Usikkerhed, Uro, Uorden breder sig under dette Ministeriums Ledelse.

Dahlgaard: Det er i Dag 5 Uger, siden anden og tredie Behandling fandt Sted her i Folketinget af den Sag, som vi nu igen behandler, og ved denne tredie Behandling gav det konservative Folkeparti i Forbindelse med Partiet Venstre i Betænkningen det Forslag, som da forelaa, det Skudsmaal, at man ansaa det for „ganske overflødigt“. Det ærede Medlem Hr. Slebsager holdt her ved anden Behandling en Tale, hvori han søgte at paa-vise, at det var ganske hen i Vejret at stille 8 Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne som Laan til Igangsættelse af Nødhjælpsarbejder og andre Arbejder. Det er urigtigt, naar det ærede Medlem i Dag antyder, at efter det oprindelige Forslag kunde Laanene kun gives til andre Arbejder; nej, efter det oprindelige Forslag kunde Laanene gives *baade* til Nødhjælpsarbejder og til andre Arbejder. Men det ærede Medlem Hr. Slebsager udtalte altsaa ved anden Behandling, at det var ganske hen i Vejret at stille disse 8 Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne, for han kunde ud fra Arbejdsudvalgets Betænkning godtgøre, at der aldeles ikke var Brug for saa mange Penge, højst kunde der blive Brug for mellem 2 og 3 Mill. Kr.; og begge de to Mindretal afviste fuldkommen Tanken om, at Staten